

[Knud Hansen.]

højtærede Justitsminister ved sin Udtalelse yderligere har begrundet, at man burde se at rydde lidt op derinde og se, om det ikke var muligt at fremme Sagerne hurtigere. Jeg synes, det er for galt, at Sager, der sendes til Ministeriet, kan ligge Aar og Dag der, forinden de bliver behandlet, og forinden Kommunerne kommer til at se dem igen. Hvis min Henvendelse kunde bidrage til, at der kom lidt mere Fart i Arbejdet i Kontorerne, tror jeg, det vilde glæde mange i dette Land.

Pürschel: Efter at mit Partis Ordfører (Christmas Møller) har erklæret sig enig i de Betragtninger, jeg anstillede, da jeg havde Ordet første Gang under Finanslovbehandlingen, og efter Forløbet af vort Landsraadmøde har jeg for Tiden ingen Grund til at uddybe disse Betragtninger; men jeg har bedt om Ordet for at gøre nogle Bemærkninger til den højtærede Indenrigsminister.

Det er naturligvis kun med Angst og Bæven, jeg vover mig i Lag med en saa glimrende Debattør som den højtærede Indenrigsminister. Den skarpe psykologiske Sans, hvormed den højtærede Indenrigsminister slaar ned paa sit Bytte og plukker alle Fjerene af sit Offer og holder dette Offer frem i al sin ynkelige Nøgenhed, er jo respektindgydende. Man kan nok saa meget søge at camouflere sine lave Bevæggrunde med Saglighed, endogsaa med ideelle Hensyn til, at Menneskeliv kommer i Fare — Indenrigsministeren skærer igennem det alt sammen og slaar ned paa det afgørende og siger til mig: Naar det ærede Medlem talte om „Gustav Holm“, at dette Skib blev beordret ud til Eftersøgning af Amundsen, var Grunden jo den, at det ærede Medlem derved fik sin Rejse forlænget paa en ubehagelig Maade.

Se, et saadant psykologisk Skarpsyn afvæbner en. Der er intet andet at gøre end at bøje sig i Beundring. En saadan psykologisk Evne udvikles kun gennem et aarelagt Studium af et rigt Materiale og af den Mand, der begynder med det, der er al psykologisk Studiums Begyndelse, det gamle græske Ord — jeg skal sige det paa Dansk: Kend dig selv.

Indenrigsministeren sagde, at Danmark havde ikke kunnet afslaa at deltage i Eftersøgningen efter Amundsen. Jeg forstod, at det var Danmarks internationale Omdømme, det drejede sig om her, og at det for Indenrigsministeren i denne Sag kun gjaldt om at faa Sandheden frem, ikke no-

gen Snak udenom. Enhver, der beundrer Indenrigsministerens Veltalenhed, vil jo vide, at denne er knap, klar og koncise. Det er altsaa lige ind til Kærnen, Indenrigsministeren gaar, idet han siger: Det var nødvendigt for Danmark af Hensyn til sit internationale Omdømme at deltage i denne Eftersøgning. Nu vel. Jeg havde jo den Oplevelse at se det Isbælte, der er Tale om; det var 80—90 Kvartmil bredt. Et Skib, der sejler ned i den Afstand, der er Tale om, 3 til 4 Sømil, vil vel kunne se et ganske kort Stykke ind over Isranden. Selve Isranden er meget ofte i en saadan Bevægelse, at enhver Mulighed for, at noget levende kan være der, er udelukket. Skulde man tænke sig, at skibbrudne befandt sig paa Isflagen, maatte de altsaa ligge inde i Bæltet af de store Flager, som laa nogle Sømil inde. Et Skib, der sejler ned langs Isranden, har derfor selv i ganske klart Vejr ikke nogen Mulighed for at se ind til de Flager, hvorpaa Folk kan antages at opholde sig. Men selv om de kunde sejle lige langs disse Flager, er Forholdet det, at de er fyldt med Ujævnheder, Smaaskruninger o. s. v., som gør dem overordentlig vanskelige at overse. Man maatte dernæst antage, at hvis der var Mennesker deroppe, vilde de ligge paa Vestsiden af disse Ujævnheder, idet Vinden deroppe i Almindelighed er østlig og man altid søger Læ for den; man vilde derfor kunne risikere at sejle forbi dem i en Afstand af nogle Hundrede Meter uden at have nogen som helst Mulighed for at se dem. Dertil kommer Taagen, som paa det Tidspunkt, da vi slap ud, havde ligget i 16 Dage. Under denne kan man sejle forbi en Flage i en Afstand af 50 m uden at have nogen som helst Mulighed for at se, hvad der befinder sig paa den. Allerede af disse Grunde var derfor en Eftersøgning, der strakte sig fra det faste Isbælte, som vel maa antages at være omkring 77 Grader nordlig Bredde og ned til Kap Farvel paa 60 Grader, en Forestilling, som man meget vel kan karakterisere ved dertil at knytte et Ord, som meget hyppigt sættes i Forbindelse med Ordet Forestilling.

Men dertil kommer en anden Betragtning, og det er den: Hvis man nu havde sagt til Danmark, om det vilde søge efter Amundsen nede ved Sydpolen, havde man formentlig sagt: Ja, det kan vi uden at risikere noget som helst Skaar i vor nationale Ære sige, at det ønsker vi ikke at være med til, for der er ingen Mulighed for, at han kan være ved Sydpolen. Og